

În anul 1955, a apărut *Dicționarul polono-lituanian* de I. Talmautas.¹¹⁵ Tot atunci a apărut *Manualul practic de limbă polonă* alcătuit de Ia. Kutovski și B. Goldenberg.¹¹⁶

În anii din urmă, în URSS s-a intensificat munca traducerilor și pentru editarea manualelor de gramatică comparată și de diferite limbi slave, ai căror autori sînt învățați de peste hotare. Tot mai des se întîlnesc lingviști, din alte țări în revistele sovietice. La rîndul lor, savanții sovietici își publică articolele în revistele străine. Aceste realități dovedesc că legăturile dintre slaviștii de pretutindeni sînt din ce în ce mai strînse. La aceasta va contribui și cel de-al IV-lea Congres internațional al slaviștilor, care va avea loc la Moscova în cursul anului 1958.

SLAVISTICA CEHĂ DUPĂ CEL DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

Cercetările de slavistică din Cehoslovacia au început de-a nouăzeci și șase de tradiție științifică. Chiar la începutul redescoperirii naționale, din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, în timpul mișcărilor culturale din Cehia, se află laolalt Dobrovský (1753-1829) — un învățat de facultate universităților, cu înclinații către internaționalism, și un fondator al filologiei slave. O importanță deosebită are, însă, pentru arheologia slavă, prezenta și slaviștii Pavel Šafařík (1793-1861), din generația următoare lui Dobrovský. Activitatea științifică a acestor doi învățați cehoslovaci marcată pe o parte de preocupările umanitare au continuat să iureze. Prin convingerea că a învredniți dintr-o popoarele slave și prin faptul pe care l-au avut atunci deosebit de mare, în lupta de eliberare națională a cehilor și slovacilor, cercetările de slavistică au avut un mare câștig, este în dreptul afirmării că și slovacii, cu oarecare rezerve, au fost în măsură să participe la dezvoltarea științelor slave.

De aceea, în 1880, când universitatea din Praga a devenit independentă, slavica a câștigat o poziție de mare încredere, fiind considerată de fapt o disciplină comparativă din sfera științelor științelor sociale și literare de o mare valoare de cercetare științelor pozitive internaționale.

În această perioadă de primă slavistică modernă, învățămîntul universitar din Praga a devenit de o serie de învățări cehoslovace moderne, ale căror cercetări priveau în special relațiile dintre popoarele slave. E deosebit de interesant pe František Mertel, pe J. Poláček și Jan Máchal din domeniul filologiei, pe Lubor Niederle din arheologie, pe Karel Jaromír Erben și pe Karel Kramář din etnografia slavă.

După 1918, când independența națională a cehoslovacilor a devenit tot posibilă pentru dezvoltarea științelor, toți acești cercetători au luat parte activă la dezvoltarea științelor slave și la cercetările de slavistică în țara de origine.

¹¹⁵ Talmautas J. Lenka-licituiv kalb žodynas, Vilnius, 1955, p. 349.

¹¹⁶ Mosc., 1955, p. 419.